

Deshumare la Tismana: Sf. Antonina a dus o viață cu adevărat de sfințenie, a spus Mitropolitul Irineu

Moaștele Sfintei Cuvioase Antonina de la Tismana au fost deshumate luni, în cadrul unei rânduiei liturgice săvârșite la Mănăstirea Tismana, județul Gorj. Mitropolitul Irineu al Olteniei a subliniat că sfânta „a dus o viață cu adevărat de sfințenie, duhovnicească, își păstra tăcerea și curăția ei”.

Înaltpreasfinția Sa a evidențiat semnificația acestui moment: „Cu ajutorul lui Dumnezeu împlinim rânduiala binecuvântată pentru această Sfântă Cuvioasă, de a ridica din măruntaiele pământului și de a pune în raclă spre cinstire pe Sfânta Antonina”.

„Sfânta Antonina este de acum în condiția de sfânt preamărit în Împărăția lui Dumnezeu, de astăzi noi nu ne vom mai ruga pentru ea, ci Sfânta se va ruga pentru noi lui Dumnezeu”, a subliniat Mitropolitul Olteniei.

Image not found or type unknown

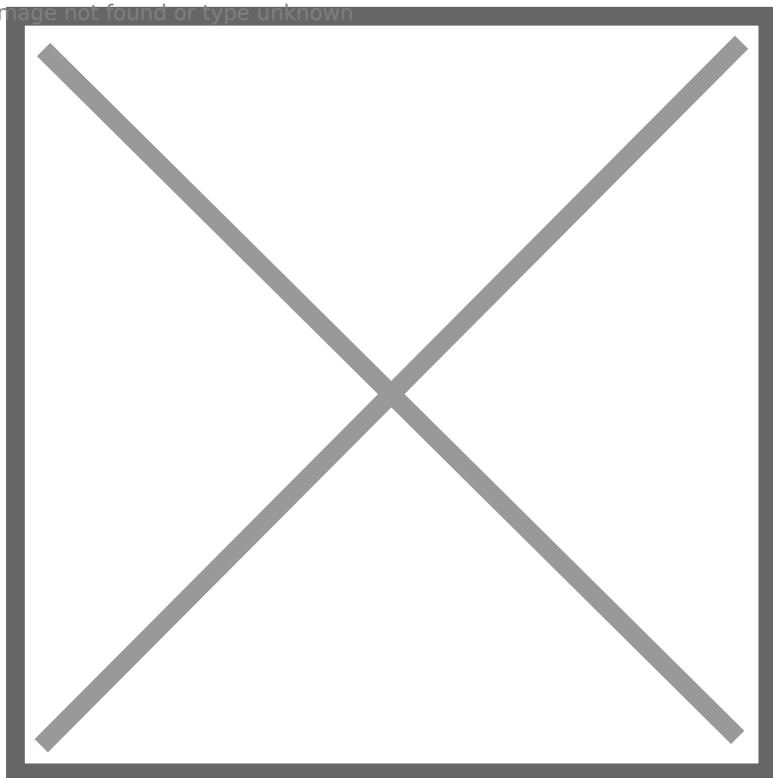

Înaltpreasfințitul Părinte Irineu a arătat că sfânta recent canonizată este strâns legată de tradiția duhovnicească a așezământului monahal: „Sfânta Antonina este o sfântă de-a mănăstirii noastre, este un vlăstar binecuvântat al acestei mănăstiri, al Sfântului Nicodim și al Sfântului Gherasim”.

„De la Sfânta Antonina am constatat virtutea smereniei și a ascultării, ea a fost un chip smerit, un chip al lui Dumnezeu, a purtat de grijă de suflet, care este nemuritor. Munca în mănăstire i-a devenit cunună de virtute, îngrijindu-se de lucrările cele mai de jos în activitățile mănăstirii. Se pocăia permanent, stătea mereu la rugăciune, se îngrijea de viața duhovnicească”, a adăugat mitropolitul.

Sfânta Cuvioasă Antonina de la Tismana

Image not found or type unknown

Sfânta Cuvioasă Antonina de la Tismana s-a născut în 7 martie 1923, la Runcu, județul Vâlcea, din părinții Ispas și Maria Diaconu, primind la botez numele de Ilinca. A mai avut doi frați și o soră.

În anul 1950 a intrat în obștea Mănăstirii Tismana. Toată viața ei a făcut ascultare în gospodăria mănăstirii, chilia ei învecinându-se cu cotețul porcilor, în afara mănăstirii. Din acest motiv, adesea nu reușea să participe la slujbele de noapte, deoarece găsea porțile mănăstirii încuiate.

A trăit o viață duhovnicească profundă, marcată de rugăciune neîncetată, post și priveghere, ascunzându-și virtuțile sub o aparentă simplitate. A trecut la Domnul în 23 decembrie 2011, fiind canonizată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 2025, cu zi de prăznuire în data de 23 decembrie.

Foto credit: Mitropolia Olteniei

basilica.ro